ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Εἰδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ οἱ φίλοι τῆς ἀεροπορίας ἀστέρες τοῦ Χόλλυγουντ ἵδρυσαν ἕναν «Ἀεροπορικὸ Σύλλογο», στὸν ὁποῖο ἐγγράφονται καθημερινῶς ἄπειρα μέλη.

—Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ συλλόγου αὐτοῦ τὴν εἶχαν ὁ Μπὲν Λάϊον, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ διπλωματοῦχος πιλότος τῆς κρατικῆς ἀμερικανικῆς σχολῆς ἀεροπορίας, ὁ Οὐάλας Μπῆρρυ, ὁ σκηνοθέτης Κλάρενς Μπρόουν, καὶ ὁ Ντούγκλας Φαίρμπανκς, υἱός. Οἱ ἐρασιτέχναι ἀεροπόροι ἔβγαλαν καὶ μιὰ προκήρυξη, στὴν ὁποία ἀναγγέλλουν στὸ φιλοθεάμον κοινὸν τοῦ Χόλλυγουντ ὅτι θὰ κάνουν τακτικὰ ἀεροπορικὰς ἐπιδείξεις.

* * *

Ὁ Λάοιρενς Γκράντ, ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστοτέρους καρατερίστας τοῦ Χόλλυγουντ, ὀφείλει τὴν κινηματογραφική του σταδιοδρομία ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον στὴν ὁμοιότητά του μὲ τὸν πρώην Κάϊζερ τῆς Γερμανίας. Στὴν ἀχνὴ τοῦ σταδίου του προσελήφθη ὡς κομπάρσος σ' ἕνα φίλμ, στὸ ὁποῖο θὰ παρουσιαζόταν ὡς Κάϊζερ. Ἔπαιζε ὅμως τόσο καλὰ τὸν μικρό του ρόλο, ὥστε ἡ ἑταιρία τὸν προσέλαβε ὁριστικῶς στὸ προσωπικό της καὶ μὲ τὸν καιρὸ τοῦ ἔδωσε μεγαλειτέρους ρόλους.

* * *

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν καταπληκτικὴ ἐξέλιξι ποὺ ἔλαβε τὸ Χόλλυγουντ μέσα σὲ λίγα χρόνια, σᾶς λέμε καὶ τὸ ἑξῆς περίεργο: Ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικώτερα ξενοδοχεῖα τοῦ Χόλλυγουντ, ἦταν πρὸ δέκα ἐτῶν ἕνας ἔρημος ἀγριότοπος, ὅπου συνήθιζε νὰ πηγαίνη ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς Λέβις Στόουν καὶ νὰ κυνηγάη ἀγριοκούνελα!...

* * *

Ἡ Τζόαν Χάρλοου, ἡ ξανθὴ γόησσα τῆς ὀθόνης μὲ τὰ πλατινένια μαλλιά, ὅπωτε λούζεται, ξεπλένει τὰ λευκόχρυσα μαλλιά της... μὲ λουλάκι!...

* * *

Ἡ Ντόροθυ Μάκαϊλ, στὴν τελευταία της ἄδοισα ταινία «Ἀλάχα», τραγουδάει δεκαεννέα τραγουδάκια, τὸ ἕνα πιὸ νόστιμο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἶνε δὲ ἡ πρώτη φορὰ ποὺ σὲ μιὰ ταινία περιλαμβάνονται τόσα τραγούδια.

* * *

Δὲν ἔμεινε ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν εἶδε τὴν «Μάτα Χάρι», τὴν ὑπέροχη τελευταία ταινία τῆς Γκρέτα Γκάρμπο. Λοιπόν, ἡ Μάτα Χάρι, ποὺ παρουσιάζεται καὶ χορεύει σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας αὐτῆς, δὲν εἶνε ἡ ἠθοποιὸς Γκρέτα Γκάρμπο, ἀλλὰ μιὰ ἀντικαταστάτριά της, ἡ Ρωσσὶς χορεύτρια Εὐγενία Λεόντοβιτς. Ἡ χορεύτρια αὐτή, ποὺ ἀνῆκε στὸ αὐτοκρατορικὸ μπαλλέτο τῆς Πετρουπόλεως, πρὸ τῆς ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως, χρησιμοποιήθηκε ὡς ἀντικαταστάτρια τῆς Γκάρμπο καὶ σὲ μερικὲς σκηνὲς τῆς ταινίας «Γκράντ-Ὀτέλ», ὅπου ἡ θεία Γκρέτα παίζει τὸν ρόλον τῆς χορευτρίας Γκρουσσισκάγιας.

* * *

Ὁ Τζόννυ Βαϊσμύλλερ, ὁ δημοφιλὴς Ταρζάν, ἔχει ν' ἀντιμετωπίση ἕνα φοβερὸ πρόβλημα: Νὰ χάση τὴν δημοτικότητά του ἢ ν' ἀρνηθῆ τ' ὄνομά του; Τὸ ὄνομα Βαϊσμύλλερ εἶνε πολὺ δυσκολοτρόφερτο γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς κ' ἐπιπλέον εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ γραφῆ ἀπὸ τοὺς θαυμαστὰς τοῦ ἀθλητικοῦ στάρ, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε καὶ τόσο δυνατοὶ στὴν ὀρθογραφία. Ἕνας ὡστόσο θαυμαστὴς τοῦ Βαϊσμύλλερ ἔλυσε τὸ πρόβλημα αὐτὸ κατὰ τὸν ἁπλούστερο τρόπο: Ἔστειλε ἕνα γράμμα στὸν Βαϊσμύλλερ κ' ἔγραψε στὸν φάκελλο τὴν ἑξῆς διεύθυνσι: «Ταρζάν, Χόλλυγουντ, Καλιφορνία». Καὶ τὸ γράμμα ἔφθασε ἀσφαλῶς στὰ χέρια τοῦ παραλήπτη του.

* * *

Ὅπως ξέρετε, κατὰ τὸ τελευταῖο ταξεῖδι ποὺ ἔκανε ὁ Μπέρναρντ Σόου στὴν Ἀμερική, ἐπῆγε καὶ στὸ Χόλλυγουντ καὶ ἐπεσκέφθη τὰ στούντιο τῶν κυριωτέρων κινηματογραφικῶν ἑταιριῶν. Παρ' ὅλα τὰ ἑβδομηντατέντε του χρόνια, ὁ γηραλέος Ἰρλανδὸς συγγραφεὺς διατηρεῖται ἀκμαιότατος κ' ἐξεποδάρισε κυριολεκτικῶς τὴν δύστυχη Μάριον Νταΐβις ποὺ τοῦ ἔκανε τὸν ξεναγό, κατὰ γνῶν ἐπίσκεψί του στὰ στούντιο τῆς ἑταιρίας Μέτρο-Γκόλντουϊν. Ἡ δύστυχη ἠθοποιὸς μὲ πολὺ μεγάλη δυσκολία μποροῦσε νὰ παρακολουθῆ τὸν ἔνδοξο ξένο της κατὰ τὴν τρελλὴ διαδρομή του ἀνάμεσα στὰ ἀτελιὲ τοῦ στούντιο, στὸ τέλος δὲ ἔπεσε ἐξαντλημένη σ' ἕνα κάθισμα, ἐνῶ ὁ Μπέρναρντ Σόου ἔμεινε ὄρθιος καὶ συνωμίλοῦσε ἐπὶ ὧρες μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς ἑταιρίας.

* * *

Ὁ Γκάρυ Κοῦπερ εἶχε τελευταῖα τὴν φιλοδοξία νὰ γίνη πρωτοπυγμάχος τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ ἡ φιλοδοξία του αὐτὴ ἐξαμιόστιρκε ἀδόξως. Γιὰ νὰ μυηθῆ σ' ὅλα τὰ ἀπόρρητα τῆς πυγμαχικῆς τέχνης, ὁ Γκάρυ ἔκανε κάθε μέρα μάθημα πυγμαχίας στὸ γυμναστήριο τοῦ στούντιο μ' ἕναν εἰδικὸ δάσκαλο. Μιὰ μέρα ὁ Κοῦπερ ἔδωσε μιὰ γροθιὰ στὸ μάτι τοῦ δασκάλου του τόσο δυνατή, ὥστε τοῦ αἱμάτωσε. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀγριέψη κ' ὁ δάσκαλός του, ὁ ἀποῖος, ξεχνῶνταις ὅλους τοὺς κανόνας τῆς πυγμαχικῆς τέχνης, ρίχτηκε ἐναντίον τοῦ ἀσθενοῦς μαθητοῦ του καὶ τὸν ἔστρωσε στὶς γροθιὲς σὲ σημεῖο ποὺ τὸν ἔριξε κάτω ἀναίσθητον. Ὁ δυστυχὴς Κοῦπερ συνῆλθε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ στούντιο καὶ ὡρκίστηκε ποτὲ πειὰ στὸ μέλλον νὰ μὴν ἐπιδιώξη τὴν δόξα τοῦ Τζὰκ Ντέμπσεϋ.

* * *

Ἕνας ὀχληρὸς θαυμαστὴς τῆς Ζαννὲτ Μακντόναλντ συνήθιζε νὰ τῆς τηλεφωνῆ κάθε λίγο καὶ λιγάκι στὸ σπίτι της. Στὸ τέλος, ἡ χαριτωμένη πρωταγωνίστρια εἶπε στὴν καμαριέρα της:—«Ἂν ξαναπατηλεφωνήση αὐτὸς ὁ κύριος, πές του πὼς βρίσκομαι στὸ λουτρό.»

Ἡ καμαριέρα ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴ τῆς κυρίας της κατὰ γράμμα. Τρεῖς φορὲς ἐτηλεφώνησε ὁ ἀτυχὴς θαυμαστὴς καὶ τὶς τρεῖς φορὲς ἡ καμαριέρα τοῦ ἀπήντησε: «Ἡ μὶς Μακντόναλντ βρίσκεται στὸ λουτρό της».

Στὸ τέλος ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔχασε τὴν ὑπομονή του καὶ φώναξε στὴν καμαριέρα:—«Δὲν πηγαίνετε νὰ κυττάξετε τί γίνεται;... Τόσην ὥρα μέσα στὸ λουτρὸ μπορεῖ καὶ νὰ ἔχη πνιγεῖ ἡ γυναῖκα!...»

* * *

Ξέρετε ποιὲς εἶνε ἡ δυὸ «γεροντοκόρες τοῦ Χόλλυγουντ»; Ἡ Μαίρη Μπραΐαν καὶ ἡ Λόϊς Οὐίλσων. Καὶ τὶς φωνάζουν ἔτσι ὄχι γιατὶ τὶς πῆραν τὰ χρόνια καὶ δὲν ὑπάρχει πειὰ ἐλπὶς νὰ παντρευτοῦν, ἀλλ' ἀτεναντίας γιατὶ τοὺς ἔτυχαν ἐπανειλημμένες εὐκαιρίες νὰ παντρευτοῦν καὶ κομμιὰ ἀπ' αὐτὲς δὲν ἀποφάσισε νὰ ὑποβληθῆ στὸν ζυγὸν τοῦ ὑμεναίου.

—Καὶ ἡ δύο τους, καὶ ἡ Μαίρη καὶ ἡ Λόϊς, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἔχουν σκοπὸ νὰ παντρευτοῦν, ἂν δὲν σχηματίσουν πρῶτα τὴν ἀπόλυτη πεποίθησι ὅτι ὁ γάμος τους θὰ «στεριώση». Δηλαδὴ δὲν ἐννοοῦν νὰ συνδέσουν τὴν ζωή τους μ' ἕνα ἄνδρα, ἂν δὲν εἶνε βέβαιες ὅτι θὰ τὴν συνδέσουν διὰ παντός.

—Ἐν τῷ μεταξύ, κομμιὰ δεκαριὰ νεαροὶ θαυμασταὶ προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὶς δυὸ χαριτωμένες βεντέττες ὅτι αὐτοὶ εἶνε οἱ ἰδεώδεις σύζυγοι ποὺ ὀνειρεύονται καὶ νὰ τὶς καταφέρουν ν' ἀπαρνηθοῦν τὸν τίτλο τῆς «γεροντοκόρης».

Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο

νὰ μ' ἀγαπᾶς καθόλου πειά, λιτήσου με... Ναί ζητῶ τὸ ἔλεός σου, τὴν ἐπιείκειά σου, τὴν εὐσπλαχνία σου!...

Τί πειράζει ἂν εἶνε ἀκόμα μιὰ σκλάβα πεσμένη στὰ πόδια σου; Ἐπὶ πέντε μέρες τώρα ἀγωνιῶ. Μοῦ προξενοῦν φρίκη ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄντρες τοῦ κόσμου... Πίστεψες πὼς θὰ μποροῦσα νὰ κυττάξω ἄλλον ἄντρα στὰ μάτια, ἐγώ; Πίστεψες τὸ τρελλό, τὸ γελοῖο γράμμα μου;

Χτυπῶ μὲ τὸ ἕνα χέρι μου τὸ ἄλλο. Χτυπῶ τὸ χέρι ποὺ σοῦ ἔγραψε τόσο σκληρὰ λόγια...

Τὰ πίστεψες; Ἢ μήπως βρῆκες σ' αὐτὸ ἀφορμὴ γιὰ νὰ μ' ἐγκαταλείψης;

Ἀλλοίμονο, ἔλα... Ἂν δὲν ἔρθης θὰ σκοτωθῶ. Δὲν εἶνε μιὰ μάταιη ἀπειλὴ αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω!... Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα. Ἔλα!...

Ἔτσι ἀξίζεις ν' ἀγαπιέσαι ἐσύ, τέλεια, πιστά, ἀφοσιωμένα, μέχρι θανάτου καὶ πέρα ἀπὸ τὸν θάνατο ἀκόμα...

Ἔλα λοιπόν, βασιλιᾶ μου. Σὲ περιμένω. Μὴν ἀργήσης περισσότερο! Μὴ μὲ τιμωρήσης περισσότερο!...

Ἔλα μόλις θἄχης καιρό. Ἔλα, ἀγάπη μου, κι' ἂν ἀκόμα ἔχης στὴν καρδιά σου μιὰν ἄλλη γυναῖκα. Κάνε μου αὐτὴ τὴ θυσία. Σὲ ἱκετεύω... Λαχταρῶ νὰ ξαναϊδῶ τὰ μάτια σου, κι' ἂν ἀκόμα δὲν ἠμποροῦν πειὰ νὰ μὲ κυττάξουν μὲ ἀγάπη. Λαχταρῶ νὰ ξαναακούσω τὴν φωνή σου, νὰ φιλήσω τὰ χείλη σου, κι' ἂν ἀκόμα δὲν ἔχοιν νὰ μοῦ ποῦν πειὰ παρὰ μόνο λόγια σκληρά.

Θέλω νὰ ταπεινωθῶ μπροστά σου, θέλω νὰ ἐξιλεωθῶ γιὰ τὸ μεγάλο μου ἁμάρτημα.

Καὶ δὲν σοῦ ζητῶ τίποτα ἄλλο πειὰ παρὰ μόνο αὐτό: Νὰ μοῦ ἐπιτρέψης νὰ σὲ λατρεύω... Αὐτὸ μόνο...

Ἔλα... Σὲ περμένω... Σ' ἀγαπῶ... Σ' ἀγαπῶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.